

[Bernhard Baunsgaard]

forslag til ophjælpning af landets økonomi. Jeg har forsvaret dem både her i salen og andre steder, også de steder, hvor beslutningerne skulle tages. De socialdemokratiske forslag var ligesom i dag konstrueret på den måde, at de, som man sagde, ganske vist lige i øjeblikket medfører en svækkelse af betalingsbalancen, men så hjælper det. Jeg troede meget længe på det og, som jeg sagde: for længe. Det er den samme opskrift, som gælder det, der blev foreslået i dag. Jeg er nødt til at sige, at sådan ligger det.

(Kort bemærkning).

Camre (S):

Den første del af hr. Bernhard Baunsgaards indlæg, vedrørende kulbrinteskatten, var totalt uforståelig for mig, så den skal jeg undlade at svare på.

Men jeg vil gerne sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at når han siger, at han for længe har stølet på socialdemokratiske forslag til ophjælpning af økonomien, så synes jeg, at hr. Bernhard Baunsgaard laver en ganske urimelig sammenstilling af en periode med en international krise, stagnation og tilbagegang i hele OECD-området og så situationen i dag.

Den medicin, der kan helbrede i 1980, kan slå den samme patient ihjel i 1985. Den politik, vi foreslår i dag i Danmarks nuværende situation, er en anden end den, vi har foreslået i tidligere, helt forskellige situationer. Det tror jeg også at hr. Bernhard Baunsgaard vil erkende, hvis han kigger den liste med 6 punkter igennem, som jeg refererede i min tale, og som bare er et uddrag af nogle væsentlige dele af det program, der hedder »Danmark for hele folket«, og som den seneste socialdemokratiske kongres har vedtaget.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Indgrebene, som blev anbefalet af de socialdemokratiske regeringer, gik altid ud på: lad os tage en lettelse lige nu, så bliver det bedre; vi skal skabe ekstra beskæftigelse, det koster ganske vist over for betalingsbalancen, men så skal det nok klare sig meget hurtigt. Det er det samme, man nu er inde på.

Men tilbage bliver jo, at hr. Camres indlæg byggede på, at nu skal man bare stole på socialdemokraterne; de forstår godt, hvad der er i vejen. Ja, jeg ville ønske, man kunne det. Jeg ville ønske, man kunne stå sammen om det, men det er jo umuligt, for der er intet i det, hr. Camre har sagt, der gør, at hans dømmekraft over for de vanskeligheder, det danske samfund står over for i dag, skulle være bedre end i de 10 år, hvor socialdemokraterne ledede dansk økonomi.

(Kort bemærkning).

Camre (S):

Jeg må sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at den politik, socialdemokratiske regeringer førte under den internationale krise i sidste halvdel af 1970'erne og begyndelsen af 1980'erne, var en politik, som blev anbefalet i OECD, og som andre OECD-lande med skiftende held søgte at gennemføre. Situationen er i dag en anden, og hvis hr. Bernhard Baunsgaard kan komme her og hævde, at den politik, vi foreslår i dag, er identisk med politikken i 1970'erne, så har hr. Bernhard Baunsgaard enten ikke læst, hvad vi har skrevet, eller ikke hørt, hvad jeg har sagt i min tale i dag, og jeg vil gerne give hr. Bernhard Baunsgaard et eksemplar af min tale, når jeg nu kommer ned fra talerstolen.

Det er urimeligt at hævde, at det er en identisk politik. Vi er i en økonomisk situation vidt forskellig fra situationen dengang, og det er forskellige midler, nu vel, med det samme sociale sigte, men det centrale er, at hvis ikke Danmark får sin opsparring, sine investeringer op, hvis ikke vi får vores konkurrenceevne i vejret ved at investere i moderne teknologi, får uddannet vores arbejdskraft, får løst de flaskehalsproblemer, der er på vores arbejdsmarked og i vores uddannelsessystem, i vores forskning, så løser alle disse lappemodeller ingenting. Så bliver der ikke andet end et midlertidigt stop for noget hjemligt forbrug. Der kommer ikke den vækst i produktionen og i eksporten, som er det eneste, der kan bruges til at betale gælden tilbage med.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):